

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **M. T. M.**, nar. 23.10.1981, státní příslušnost Demokratická republika Kongo, t.č. pobytem Příjímací středisko SUZ MV ČR, letiště Praha Ruzyně, Aviatická 12, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.7.2013 č.j. OAM-181/LE-LE05-NV-2013,

t a k t o :

I. Rozhodnutí č.j. OAM-181/LE-LE05-NV-2013 ze dne 29.7.2013 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím č.j. OAM-181/LE-LE05-NV-2013 ze dne 29.7.2013 nebyl žalobci ve smyslu § 73 odst. 4 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, povolen vstup na území České republiky. Žalovaný rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce se prokázal cestovním dokladem Demokratické republiky Kongo s platností do 15.6.2017, průkazem totožnosti Itálie vydaným pro cizince a povolením k pobytu Itálie, u nichž vzniklo podezření na padělání či provedení neoprávněného zásahu a změn. Z výsledku šetření vyplynulo, že uvedený cestovní doklad je sice pravý, byl však neoprávněně pozměněn. Neoprávněně provedené změny spočívají konkrétně ve vlepení kompletního padělku vizového

štítku Ruské federace a dále v jejich opatření otiskem padělku vstupních razítek Belgie a Itálie. Vzhledem ke skutečnosti, že se žalobce prokazoval pozměněným dokladem totožnosti, shledal správní orgán naplnění podmínek stanovených ustanovením § 73 odst. 4 písm. b) zákona o azylu. Žalobce zároveň není zranitelnou osobou ve smyslu § 73 odst. 7 zákona o azylu, které by správní orgán byl povinen vstup na území ČR umožnit, neboť se nejedná o nezletilou osobu bez doprovodu, o rodiče nebo rodinu s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi nebo o cizince s vážným zdravotním postižením ani o těhotnou ženu a ani neuvedl žádnou skutečnost, která by svědčila o tom, že by byl vystaven mučení, znásilnění nebo podrobení formám psychického, fyzického či sexuálního násilí.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, ve které uvedl, že správní orgán v předchozím řízení porušil § 73 odst. 4 zákona o azylu z důvodu chybné aplikace tohoto ustanovení, dále porušil § 73 odst. 7 zákona o azylu, neboť toto ustanovení mělo být aplikováno v souvislosti s § 3 zákona 500/2004 Sb. správní řád, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Podle § 2 odst. 1, 4 správního řádu byla překročena mez správního uvážení a přijaté opatření neodpovídá okolnostem daného případu. Namítá, že žalovaný dospěl k závěru, že žalobce není zranitelnou osobou ve smyslu § 73 odst. 7 zák. č. 325/1999 Sb., aniž by však provedl jakýkoliv úkon směřující k tomu, aby mohl bezpečně vyloučit, zda žalobce do skupiny zranitelných osob skutečně nepatří. Uvedl, že ve své zemi původu byl pronásledován z důvodu své politické činnosti pro opoziční politickou stranu UDPS. V období od prosince 2011 do června 2012 byl uvězněn a během svého uvěznění byl mučen a byl vystaven psychickému a fyzickému násilí. Před vydáním rozhodnutí se neměl možnost v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany vyjádřit. Žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána až dne 1.8.2013, kdy správnímu orgánu sdělil podrobnosti o důvodech, které jej vedly k opuštění země původu. Správní orgán však již k tomuto vyjádření nepřihlížel a napadené rozhodnutí ze dne 29.7.2013 žalobci předal. Žalobce mučení, kterému byl vystaven, popsal správnímu orgánu dne 1.8.2013, tj. v den předání napadeného rozhodnutí, před tímto dnem mu však žalovaný neumožnil tyto skutečnosti uvést. Žalovaný nepodnikl žádné kroky za účelem zjištění, zda je žalobce zranitelnou osobou. Žalovaný tedy dospěl k závěru, že žalobce nepatří do skupiny zranitelných osob, aniž by však zjistil skutečný stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Žalovaný ve vyjádření popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasí. Uvádí, že postupoval správně ve smyslu § 73 odst. 4 písm. b) zákona o azylu, když žalobci nepovolil vstup na území ČR, neboť tento se neoprávněně prokazoval podstatně pozměněným cestovním pasem. Správní orgán rovněž nezjistil, že žalobce je osobou ve smyslu ust. § 73 odst. 7 zákona o azylu, které by byl povinen vstup na území ČR umožnit.

Z podnětu podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. Soud vycházel z obsahu správního spisu, který byl soudu předložen žalovaným. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl rozsudkem bez nařízení ústního jednání.

Spornou otázkou v daném případě je, zda žalovaný měl dostatek důvodů pro vydání rozhodnutí o nepovolení vstupu žalobce na území České republiky. Žalovaný učinil závěr, že vstup žalobce na území ČR není možný, neboť tento se neoprávněně prokazoval podstatně pozměněným cestovním pasem. Žalobce namítá, že žalovaný učinil chybný závěr o tom, že

žalobce není zranitelnou osobou ve smyslu § 73 odst. 7 zák. č. 325/1999 Sb. zákona o azylu. Městský soud v Praze přistoupil k posouzení této námitky žalobce a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ust. § 73 odst. 7 zákona o azylu představuje výjimku z možnosti Ministerstva vnitra rozhodnout za určitých zákonem taxativně stanovených okolností, že cizinci umístěnému v Příjímacím středisku na mezinárodním letišti se nepovolí vstup na území České republiky (§ 73 odst. 4 tohoto zákona). Zákon skupinu takzvaných zranitelných osob, kterým nelze zakázat vstup na území, vymezuje na základě taxativního výčtu. Radí sem nezletilou osobu bez doprovodu rodiče nebo rodinu s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi, cizince s vážným zdravotním postižením, těhotnou ženu a osobu, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí. Takovou osobu pak ministerstvo dopraví přímo do Příjímacího střediska na území. Zohlednit situaci zranitelných osob ukládá rovněž čl. 17 Příjímací směrnice (směrnice Rady 2003/9/ES, kterou se stanoví minimální normy, pro přijímání žadatelů o azyl) či dokumenty UNHCR. Pokud jde o povahu řízení samého, je nutno postupovat podle správního řádu. Rozhodování o povolení vstupu na území České republiky je tak správním řízením, v rámci něhož musí být naplněny veškeré procesní záruky, se kterými správní řád počítá. Při rozhodování, zda bude určité osobě povolen vstup na území, je ministerstvo povinno vyjít z úplně a spolehlivě zjištěného skutkového stavu (§ 3 správního řádu). V předmětném řízení není žalovaný žalobci vůbec neposkytl před rozhodnutím možnost jakkoliv se k dané věci vyjádřit či činit v řízení jakékoliv návrhy, natož aby byl seznámen s podklady pro rozhodnutí. Tím bylo porušeno právo na spravedlivý proces žalobce vyplývající nejen z ustanovení správního řádu (§ 36 odst. 1, 2, 3), ale přímo z čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.).

V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl v řízení úspěch, žádné náklady mu však nevznikly a žalovaný nemá ze zákona na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. srpna 2013

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně